നിരാകരണ പത്രം

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്താടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാര കക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഇൻസ്പെക്ടർ, റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് കോട്ടയം

v.

മാത്യു കെ. ചെറിയാനും മറ്റുള്ളവരും.

(2024-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 4169)

09 ജനുവരി 2025

[ജസ്റ്റിസ് ദീപാങ്കർ ദത്ത , ജസ്റ്റിസ് പ്രശാന്ത് കുമാർ മിശ്ര]

പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയം

ഐ.ആർ.സി.ടി.സി പോർട്ടൽ വഴി ഓൺലൈൻ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അംഗീകൃത റെയിൽവേ ഏജന്റോ അല്ലാത്തതോ ആയ ഒരു വ്യക്തി വ്യാജ/ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് **1989**-ലെ റെയിൽവേ നിയമത്തിലെ **143**-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റകരമാണോ?

ശീർഷകങ്ങൾ †

1989-ലെ റെയിൽവേ നിയമം-**143**-ാം വകുപ്പ്- ആദ്യ അപ്പീലിൽ **(**പ്രധാന അപ്പീൽ**)** ഇന്ത്യൻ റെയിൽവേ കാറ്ററിംഗ് ആൻഡ് ടൂറിസം കോർപ്പറേഷൻ വെബ് പോർട്ടലിൽ റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും അധികാരമുള്ള ഒരു ഏജന്റ് അല്ലാത്ത എം എന്നയാൾക്കെതിരെ, ലാഭത്തിനായി റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്തതായും വ്യാജ ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിച്ചതായും റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമായി അനധികൃത

ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതായും ആരോപിക്കപ്പെട്ടു- **1989**-ലെ നിയമത്തിലെ **143**-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഉള്ള കുറ്റം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു- സിആർപിസി **482**-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം എം ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു - ഹൈക്കോടതി, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട ഉത്തരവ് വഴി, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കി - ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു അപ്പീലിൽ, ആർ എന്ന അംഗീകൃത ഏജന്റിനെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റം, അദ്ദേഹം വിവിധ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും ഈ ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ വഴി ബുക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ആണെന്നും ആയിരുന്നു- **1989**-ലെ നിയമത്തിലെ **143**-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമാണ് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്-ആർ ഹൈക്കോടതിയിൽ **482**-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു - ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ചു - ഇതിന്റെ കൃത്യതഃ

വിധി: 143-ാം വകുപ്പ്, അതിന്റെ ലളിതമായ ഭാഷയനുസരിച്ച്, ഒരു റെയിൽവേ ജീവനക്കാരനോ അംഗീകൃത ഏജന്റോ അല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകളുടെ സംഭരണവും വിതരണവും നടത്തുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കുന്നു- സംഭരണത്തിന്റെയും വിതരണത്തിന്റെയും രീതികൾ ഈ വ്യവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല- അതിനാൽ, നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട്, ഈ വകുപ്പിന് സാധാരണമായ അർത്ഥം നൽകുമ്പോൾ സംഭരണത്തിന്റെയും വിതരണത്തിന്റെയും രീതി എന്ത് തന്നെയായാലും, ഈ വ്യവസ്ഥ അനധികൃത സംഭരണത്തെയും വിതരണത്തെയും കുറ്റകരമാക്കുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല- നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷമാണ് ഇ-റിസർവേഷൻ, ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ എന്നിവ അവതരിപ്പിച്ചത് എന്ന കേവലമായ വസ്തുത, ഇ-ടിക്കറ്റുകളുടെ അനധികൃത വിൽപ്പനയെ ചെറുക്കുന്നതിനുള്ള 143-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥയെ ദുർബലമാക്കുന്നില്ല - 143-ാം വകുപ്പ് പ്രധാനമായും, ടിക്കറ്റുകളുടെ ഭൗതികവും ഓൺലൈൻ വിൽപ്പനയും തമ്മിൽ

വേർതിരിക്കുന്നില്ല- നിയമവിരുദ്ധവും അനധികൃതവുമായ സംഭരണവും ടിക്കറ്റുകളുടെ വിൽപ്പനയും ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന കുറ്റമാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, അത് ഭൗതികമോ ഓൺലൈനിലോ ആകട്ടെ- പ്രധാന അപ്പീലിൽ, കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു - എം, റെയിൽവേയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ, റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ സംഭരിക്കുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള ഒരു ബിസിനസ്സ് നടത്തുകയായിരുന്നു- എം-നെതിരായ ആരോപണങ്ങൾ മുഖവിലയ്ക്ക് എടുത്തത് നിയമത്തിലെ 143(1)(എ) വകുപ്പ് പ്രകാരം ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നു - ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകളിൽ, റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ സംഭരിക്കുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്ന റെയിൽവേയുടെ അംഗീകൃത ഏജന്റായിരുന്ന ആർ -143-ാം വകുപ്പിൽ അനധികൃത വ്യക്തികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമേ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ, ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനോ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനോ അംഗീകൃത ഏജന്റുമാർ പിന്തുടരേണ്ട ഒരു നടപടിക്രമം പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല - ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലിൽ ആർ-നെതിരായ ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, ഗുരുതരമായതാണെങ്കിലും, 143-ാം വകുപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആകർഷിക്കപ്പെടില്ല-ചുരുക്കത്തിൽ, എം ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റല്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അതേസമയം ആർ, ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റ് എന്ന നിലയിൽ, കരാറിന്റെ ഏതെങ്കിലും നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ലംഘിച്ചുവെന്ന് ആരോപിച്ച് നിയമത്തിന്റെ 143-ാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ നടപടിയെടുക്കാൻ കഴിയില്ല - അങ്ങനെ, എം-നെതിരായ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ആർ-നെതിരായ നടപടികൾ ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [27,28,34,35,37,38,40 എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ]

ചട്ടങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം- നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ-തുടർന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾ:

വിധി: നിയമാനുസൃതമായ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിയമപരമായ കീഴ്വഴക്കങ്ങളിലൂടെ രൂപപ്പെടുത്തിയ ചില തത്വങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്-ടിക്കറ്റിംഗ് പ്രക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തുടർന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും വികസനത്തിന് മുമ്പാണ് വ്യവസ്ഥകൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന ഒരേയൊരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത്തരമൊരു വ്യവസ്ഥയും നടപ്പിലാക്കാൻ ഒരു കോടതിക്കും വിസമ്മതിക്കാൻ കഴിയില്ല-തുടർന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ മാത്രം ഒരു നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥ വിശാലമാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, സംഭവവികാസങ്ങൾ നിയമനിർമ്മാണസഭ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും, ആ വ്യവസ്ഥ പ്രവർത്തനക്ഷമമായി തുടരും. [21-ാം ഖണ്ഡിക]

ചട്ടങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം-നിയമത്തിന്റെ ഭാഷ-വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ഇല്ലാതാക്കുകയോ ചെയ്യുക:

വിധി: പരിഗണനയിലുള്ള പ്രത്യേക നിയമത്തിന്റെ ഭാഷ വ്യക്തമാണെങ്കിൽ, നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരിക്കാമെന്ന് കണ്ടെത്തി എന്ന ഭാവേന നിയമത്തിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും വാക്കുകൾ ചേർക്കുകയോ ഇല്ലാതാക്കാനോ കോടതികൾക്ക് കഴിയില്ലെന്നത് സുസ്ഥാപിതമാണ്. [26-ാം ഖണ്ഡിക]

ഉദ്ധരിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

സീനിയർ ഇലക്ട്രിക് ഇൻസ്പെക്ടർ *v.* ലക്ഷ്മിനാരായണൻ ചോപ്ര **(1962)** എസ്.സി.ആർ 3 146**:** എ.ഐ.ആർ **1962** എസ്.സി **159;** ധരണി ഷുഗർസ് ആൻഡ് കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ് *v.* യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, [2019] 6 എസ്.സി.ആർ 307**:** (2019) 5 എസ്.സി.സി**480;** ജുഗൽകിഷോർ സറഫ് *v.* റോ കോട്ടൺ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് **[1955]** 1 എസ്.സി.ആർ 1369**:** എ.ഐ.ആർ **1955** എസ്.സി **376;** അൻസൽ പ്രോപ്പർട്ടീസ് & ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് *v.*

ഹരിയാന സംസ്ഥാനം **[2009]** 1 എസ്.സി.ആർ 553**: (2009) 3** എസ്.സി.സി **553** എന്നിവ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആർ.പി. കപൂർ *v.* പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം **(1960)** 3 എസ്.സി.ആർ 311**:1960** എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി **21;** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഡബ്ല്യു.ബി *v.* സ്വപൻ കുമാർ ഗുഹ **[1982]** 3 എസ്.സി.ആർ 121**: (1982) 1** എസ്.സി.സി **561;** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന *v.* ഭജൻ ലാൽ **(1992)** സപ്പോർട്ട്. **3** എസ്.സി.ആർ **735:** (1992) സപ്ലിമെന്റ്. 1 എസ്.സി.സി 335**;** പെപ്സി ഫുഡ്സ് ലിമിറ്റഡ് *v.* സ്പെഷ്യൽ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് **[1997]** സപ്പോർട്ട്. *5* എസ്.സി.ആർ 12**: (1998) 5** എസ്.സി.സി **749;** അമിത് കപൂർ *v.* രമേഷ് ചന്ദർ, (2012) 7 എസ്.സി.ആർ 988**: (2012) 9** എസ്.സി.സി **460**–പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കോംഡെൽ കമ്മോഡിറ്റീസ് ലിമിറ്റഡ് *v.* സിപോറെക്സ് ട്രേഡ് എസ്.ഇ *(നം. 2)* **(1990) 2** ഓൾ ഇ.ആർ **552** (എച്ച്.എൽ)–പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നിയമങ്ങളുടെ പട്ടിക

1989-ലെ റെയിൽവേ നിയമം;1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം.

പ്രസക്ത വാക്കുകളുടെ പട്ടിക

അനധികൃത ബിസിനസ്സ്; സംഭരണം; വിതരണം; റെയിൽവേ ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ; വഞ്ചനാപരമായ പ്രവർത്തനം; വ്യാജവും ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികളും; ചട്ടങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം; അംഗീകൃത ഏജന്റുമാർ; നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനം; അച്ചടക്ക നിയന്ത്രണം; സംഭരണത്തിന്റെയും വിതരണത്തിന്റെയും രീതികൾ; മൂല്യമില്ലാത്ത ടിക്കറ്റുകളുടെ വിൽപ്പന.

കേസ് ഉയർന്നുവന്നത്

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരികത: 2024-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 4169

2016-ലെ സി.ആർ.എൽ.എം.സി. നം.1991-ൽ എറണാകുളം ഹൈക്കോടതിയുടെ 22.09.2016 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

കൂടെ

2025-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 139-140.

ഹാജരായ കക്ഷികൾ

ശ്രീമതി ഐശ്വര്യ ഭാട്ടി, എ.എസ്.ജി, പി. എൻ. പ്രകാശ്, സീനിയർ. അഡ്വ. നമിത് സക്സേന, അമരീഷ് കുമാർ, ശ്രീമതി ശിവിക മെഹ്റ, ശ്രീമതി സോണിയ മാത്തൂർ, മേരുസാഗർ സാമന്ത്രെ, സുശീൽ കുമാർ ദുബെ, ശ്രീമതി പ്രിയങ്ക തെർദാൽ, ശ്രീമതി റിധി ജാഡ് എന്നീ അഡ്വക്കേറ്റുമാർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി.

അമരീഷ് കുമാർ, എ. രഘുനാഥ്, അലിം അൻവർ, നിഷെ രാജൻ ഷോങ്കർ, ശ്രീമതി അന്ന കെ. ജോയ്, അജിത് ആന്റോ പെരുമ്പള്ളി, എന്നീ അഡ്വക്കേറ്റുമാർ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി.

സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിധി/ഉത്തരവ്

വിധിന്യായം

ജസ്റ്റിസ് ദിപാങ്കർ ദത്ത.

ആമുഖം

1. 1989-ലെ റെയിൽവേ നിയമത്തിലെ[1] 143-ാം വകുപ്പിന്റെ നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുവായ ചോദ്യം ഈ അപ്പീലുകളിൽ സ്പെഷ്യൽ ലീവ് വഴി പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, ഈ പൊതു വിധിന്യായത്തിലൂടെ അത് തീർപ്പാക്കാൻ ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

2. രണ്ട് ഗണം അപ്പീലുകളിൽ ആദ്യത്തേതിൽ,[2] ഒന്നാം എതിർകക്ഷി-മാതൃ കെ. ചെറിയാനെതിരെ[3] ആരംഭിച്ച നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കിയ എറണാകുളത്തെ കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ[4] വിധിയും ഉത്തരവും[5] റദ്ദ് ചെയ്യുന്നു.

3. ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകളിൽ, അപ്പീൽവാദി-ജെ. രമേശ്[6] -നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രമേഷിനെതിരെ ആരംഭിച്ച ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച മദ്രാസ് ജുഡിക്കേച്ചർ ഹൈക്കോടതിയുടെ[7] വിധിയെയും ഉത്തരവിനെയും[8] എതിർത്തു.

---

1 നിയമം

2 പ്രധാന അപ്പീൽ

3 മാതൃ

4 കേരള ഹൈക്കോടതി

5 22.09.2016 തീയതിയിലെ ക്രിമിനൽ മിസ.കേസ്.നം.1991/2016

6 രമേഷ്

7 മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി

8 സി.ആർ.ൽ. ഒ.പി. നം.18701/2020 18703/2020 ,സി.ആർ.എൽ. എം.പി. നം.7328/2020 , 7329/2020 എന്നിവയിൽ.

വസ്തുതാ സമാഹാരം

4. രണ്ട് ഗണം അപ്പീലുകളുടെയും വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യവും അതിസങ്കീർണ്ണമൊന്നുമല്ല. നമ്മുടെ ചർച്ചയുടെ മുന്നോടിയായി അന്തർലീനമായ വസ്തുതകൾ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

5. പ്രധാന അപ്പീലിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദിക്കുന്നത് അനുസരിച്ച്, 11.03.2016-ന് റെയിൽവേ ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള അനധികൃത ബിസിനസ്സ് മാത്യുവിന്റെ ഓഫീസിൽ നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് റെയിൽവേ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഫോഴ്സ് ഇൻസ്പെക്ടർക്ക്[9] വിശ്വസനീയമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ക്രൈം കേസ് നം. 524/2016 രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും അവിടെ തിരച്ചിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു. തിരഞ്ഞെടുക്കലും പിടിച്ചെടുക്കലും നടത്തവേ, ബാങ്കിംഗ്-ഇതര ധനകാര്യ കമ്പനിയായ കൊശമറ്റം ഫിനാൻസിലെ (അതിൽ മാത്യു മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറായിരുന്നു) ജോബി ജോസ് എന്ന ജീവനക്കാരനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും 17 തെളിവുകൾ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. മാത്യുവിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ജോബി ജോസ് കുറ്റസമ്മത പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞു. ഈ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്യുവിനെ ക്രൈം കേസ് നം. 524/2016-ൽ കൂട്ടുപ്രതിയാക്കി. ടിക്കറ്റ് വാങ്ങുവാനും വിൽക്കുവാനും അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഇടനിലക്കാരനായി പ്രവർത്തിക്കാതെ തന്നെ, ഇന്ത്യൻ റെയിൽവേ കാറ്ററിംഗ് ആൻഡ് ടൂറിസം കോർപ്പറേഷന്റെ[10] വെബ് പോർട്ടലിൽ വ്യാജ ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിച്ച് റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ അനധികൃതമായി ലാഭത്തിനായി വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന കുറ്റം ഇയാൾക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിൽ എതിർപ്പ് വന്ന മാത്യു,

9 ആർ.പി.എഫ്

10 ഐ.ആർ.സി.ടി.സി

നടപടികൾ റദ്ദാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട്, 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമത്തിലെ[11] 482-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കേരള ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. കേരള ഹൈക്കോടതി, അപവദിത ഉത്തരവ് പ്രകാരം, ക്രൈം കേസ് നം. 524/2016-ൽ നിന്നുള്ള ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കി. ഇതിൽ അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ച ആർ.പി.എഫ് ഇൻസ്പെക്ടർ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു.

6. കേസ് ക്രൈം നം.3116/2019-ലും കേസ് ക്രൈം നം. 600/2020-ലും നിന്നാണ് ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകൾ ഉയർന്നുവരുന്നത്. റെയിൽവേ ഇ-ടിക്കറ്റുകളുടെ അംഗീകൃത ഏജന്റായ ബിഗ് ടോപ്പ് ട്രാവൽസിന്റെ ഉടമകളാണ് രമേഷും മകനും എന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദം. 05.12.2019-ന് ആർ.പി.എഫിന്റെ പ്രത്യേക സംഘം രമേശിന്റെ കടയിൽ നടത്തിയ തിരച്ചിലിന്റെയും പിടിച്ചെടുക്കലിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രമേഷിനെതിരെ കേസ് ക്രൈം നം.3116/2019 രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ഇയാൾ വിവിധ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും ഈ ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ വഴി ബുക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമാണെന്നാണ് ഇയാൾക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റം. ഐ.ആർ.സി.ടി.സി ചട്ടങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ഒന്നിലധികം വ്യക്തിഗത-ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിച്ച് തത്കാൽ ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതും ഐ.ആർ.സി.ടി.സി വെബ്സൈറ്റ് വഴി അനധികൃത ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ നൽകുന്നതും പോലുള്ള വഞ്ചനാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടതിന് നിയമത്തിലെ 143(1)(എ) വകുപ്പ് പ്രകാരം രമേഷിനെതിരെ കേസ് ക്രൈം നം.600/2020-ഉം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എതിർകക്ഷി-അധികാരികൾ ക്രിമിനൽ നടപടി ആരംഭിച്ചതിൽ അസ്വസ്ഥനായ രമേഷ്, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയോടെ സി.ആർ.പി.സി 482-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം

11 സി.ആർ.പി.സി

മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. എന്നാൽ, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ചു. മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിയിൽ അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ച രമേശ് ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകളിൽ ഇതേ ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സമർപ്പണങ്ങൾ

7. കാര്യങ്ങൾ ചുരുക്കുവാനായി, രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും കക്ഷികൾ മുന്നോട്ടുവച്ച സമർപ്പണങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം:

I. നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് അംഗീകാരത്തിന്റെ മറവിൽ അനധികൃത പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ അംഗീകൃത ഏജന്റുമാരെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റ് മറ്റ് വ്യക്തികളുടെ വ്യക്തിഗത ഐ.ഡികൾ ഉപയോഗിച്ച് അനധികൃത ഇടപാടുകൾ നടത്തുമ്പോൾ, അംഗീകാരം എന്ന മേലങ്കി ഒരു കപടതന്ത്രമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, 143-ാം വകുപ്പിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, വ്യക്തിയുടെ നിലയും പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രകൃതവും പരിഗണിക്കണം

II. റെയിൽവേ സംവിധാനത്തിന്റെയും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മൊത്തത്തിലുള്ള പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ് 143-ാം വകുപ്പ്. അതിനാൽ, നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിന് അനുസൃതമായി കോടതി വ്യവസ്ഥയെ വ്യാഖ്യാനിക്കണം.

III. മാത്യു, ഒരു ഫിനാൻസ് കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ, റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വലിയ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കാൻ നൂറുകണക്കിന് ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിച്ചു, ഇത് 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റകരമാണ്.

IV. 143-ാം വകുപ്പ് ഭൗതിക ടിക്കറ്റുകളും ഇ-ടിക്കറ്റുകളും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നില്ല. റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന അനധികൃത ബിസിനസ്സിനെതിരെയുള്ള ശിക്ഷാ നടപടികൾ മാത്രമാണ് ഇത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്.

V. 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ഒരു സാമൂഹിക കുറ്റകൃത്യമാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് അവരുടെ വ്യക്തിഗത ഐ.ഡി ഉപയോഗിച്ച് വാങ്ങാൻ കഴിയുന്ന ടിക്കറ്റുകളുടെ എണ്ണം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ അത് റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ പൂഴ്ത്തിവെക്കുന്നത് തടയുന്നു.

VI. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുക വഴി കേരള ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി, പരാതിയുടെ ഒറ്റനോട്ടത്തിലുള്ള പരിശോധനയിൽ തന്നെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള എല്ലാ ഘടകങ്ങളും പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

VII. കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ തെറ്റായ വിധി പിന്തുടരുന്നതിൽ നിന്ന് മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി വിട്ടുനിന്നത് ശരിയായ തീരുമാനമാണ്

VIII. മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം ശരിവെയ്ക്കുമ്പോൾ, കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം പിൻവലിക്കുകയും നടപടികൾ യുക്തിസഹമായ നിഗമനത്തിലെത്താൻ പ്രോസിക്യൂഷനെ ബന്ധപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതികൾക്ക് മുന്നിൽ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും വേണം.

8. നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്നതിന് അനുകൂലമായി എതിർകക്ഷിളായ മാതൃവിന്റെയും രമേശിന്റെയും സമർപ്പണങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്ഃ

I. ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റകരമല്ലെന്ന് നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പിലെ വ്യക്തവും അസന്ദിഗ്ധവുമായ വാക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇത് ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥയായതിനാൽ 143-ാം വകുപ്പ് കർശനമായാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടത്.

II. നിയമം രൂപീകരിക്കുന്ന സമയത്ത് പ്രസ്തുത പദ്ധതിയും ഇന്റർനെറ്റും നിലവിലില്ലാത്തതിനാൽ ആ സമയത്ത് ഇ-ടിക്കറ്റിംഗ് പദ്ധതി വരുമെന്ന് നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

III. റെയിൽവേ ജീവനക്കാരും അംഗീകൃത ഏജന്റുമാരും ഒഴികെയുള്ള വ്യക്തികൾ ടിക്കറ്റ് വിൽക്കുന്നത് ശിക്ഷിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു 143 (1)(എ) വകുപ്പ്.

IV. രമേഷ് ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റാണ്, അതിനാൽ 143(1) വകുപ്പ് പ്രകാരം, അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം തന്നെ നടപടിയെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. രമേശ് കരാറിന്റെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, റെയിൽവേ/ആർ.പി.എഫിന്റെ ഉചിതമായ പ്രതിവിധി സിവിൽ കോടതിയെ സമീപിക്കുക എന്നതാണ്.

V. മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം റദ്ദാക്കുകയും കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം ശരിവയ്ക്കുകയും അതുവഴി രണ്ട് ക്രിമിനൽ നടപടികൾക്കും അന്ത്യം കുറിക്കുകയും വേണം.

അപവദിത ഉത്തരവുകൾ

9. ഇനി, നമുക്ക് മുന്നിൽ ഉന്നയിച്ച അപവദിത ഉത്തരവുകൾ പരിശോധിക്കാം. അതിന്റെ സമഗ്രമായ പരിശോധന ഉചിതമായ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കും.

10. പ്രധാന അപ്പീലിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്കെതിരായ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ കേരള ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി. അതിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

> "5. ഇ-ടിക്കറ്റ് സമ്പ്രദായം വരുന്നതിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഈ നിയമം നടപ്പാക്കിയിരുന്നു. ഒരു റെയിൽവേ ജീവനക്കാരനോ അംഗീകൃത ഏജന്റോ ടിക്കറ്റ് നൽകാതെ, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി റെയിൽവേ യാത്രയ്ക്കോ റിസർവ്ഡ് കമ്പാർട്ട്മെന്റുകൾക്കോ ടിക്കറ്റ് വാങ്ങുന്നത് തടയുക എന്നതാണ് 143-ാം വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം. യാത്രക്കാർക്ക് നൽകുന്ന ടിക്കറ്റുകളുടെ ആധികാരികത ഉറപ്പാക്കാൻ റെയിൽവേ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതാകും കാരണം. നിരവധി യാത്രക്കാർ തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതും മൂന്നാം കക്ഷികളുടെ പേരിലുള്ളതുമായ റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകളിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടെത്തി. റെയിൽവേ ജീവനക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ അംഗീകൃത ഏജന്റുമാർ ആണ് യഥാർത്ഥ യാത്രക്കാർക്ക് ടിക്കറ്റ് നൽകുന്നതെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ് റെയിൽവേ നിയമം ലക്ഷ്യമിടുന്നത്.
>
> 6. ... മൂന്നാം കക്ഷിക്ക് ടിക്കറ്റ് നൽകുന്നതിന് മറ്റൊരാളുടെ പേരിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇന്റർനെറ്റ് മാധ്യമം ഉപയോഗിക്കുന്നത് 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കില്ല. ... കൌണ്ടറിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത് പോലെ, ഐ.ആർ.സി.ടി.സിയാണ് വിൽപ്പന നടത്തുന്നത്, അല്ലാതെ ഹർജിക്കാരൻ ടിക്കറ്റ് വിൽപ്പന നടത്തിയിട്ടില്ല. ഒരു യാത്രക്കാരൻ വാങ്ങിയ ടിക്കറ്റ് അച്ചടിക്കാൻ കമ്പ്യൂട്ടറോ പ്രിന്ററോ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെയോ പ്രിന്ററിന്റെയോ ഉടമ

നടത്തിയ വിൽപ്പനയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നത് യാത്രക്കാർക്ക് ടിക്കറ്റുകൾ നൽകുന്നു എന്നതിന് തുല്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. യഥാർത്ഥ യാത്രക്കാരാണ് ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നത് എന്നത് വ്യക്തമാണ്. പരമ്പരാഗത ബിസിനസുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നിയമനിർമ്മാണസഭ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തെ നിർവചിച്ചത് എന്നിരിക്കെ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും ഓൺലൈൻ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളാത്ത പക്ഷം അത് ഓൺലൈൻ ബിസിനസുകൾക്ക് ബാധകമാക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രതിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ ലംഘനമാണെന്ന് അംഗീകരിച്ചാൽ പോലും കുറ്റകൃത്യം ബാധകമല്ല, കാരണം കുറ്റവാളിയാണ് ടിക്കറ്റ് വാങ്ങേണ്ടതെന്ന് നിയമം വ്യക്തമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു."

11. ഇന്റർനെറ്റ് അധിഷ്ഠിത ടിക്കറ്റ് വാങ്ങൽ യുഗത്തിൽ 143-ാം വകുപ്പ് ഒരു പരിധിവരെ കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്ന് കേരള ഹൈക്കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇന്റർനെറ്റ് വഴിയാണെങ്കിൽ റെയിൽവേ അനുമതിയില്ലാതെ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള ബിസിനസ്സ് അനുവദിക്കാമെന്ന രീതിയിലാണ് 143-ാം വകുപ്പ് അവർ വ്യാഖ്യാനിച്ചത്. യഥാർത്ഥ യാത്രക്കാരുടെ പേരിലാണ് ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങിയതെന്നതിനാൽ, മാത്യു 143-ാം വകുപ്പ് ലംഘിച്ചുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഉത്തരവിൽ പറയുന്നു.

12. ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകളിൽ, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ റദ്ദാക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ അതിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്തു:

"9..... ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതിന് മുമ്പാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കിയതെന്നും, ആ സാഹചര്യത്തിൽ, ഹർജിക്കാരൻ ഓൺലൈനിൽ

റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിലും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല, അതിനാൽ ഇത് നിരോധിച്ചിരുന്നില്ല എന്നും കേരള ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചതായി ഈ കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു, അതേസമയം, നിലവിലെ കേസിൽ, ഹർജിക്കാരന്റെ കുറ്റം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഹർജിക്കാരൻ തന്നെ 200-ലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയും യാത്രക്കാർക്ക് വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, ഈ കേസിൽ, റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ബിസിനസ്സിൽ സ്ലീപ്പർ ക്ലാസ്സിന് 150/- രൂപയും എ.സി ക്ലാസ്സിന് 250/- രൂപയും സേവനത്തുകയായി അധികമായി വാങ്ങിയിരുന്നു, ഇത് നിയമത്തിന്റെ 143-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം നിരോധിച്ചിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഏജന്റുമാർക്കോ ഉപഭോക്താക്കൾക്കോ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഐ.ഡികൾ ഉപയോഗിച്ച് ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ ബുക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിനാൽ ഇ-ടിക്കറ്റ് പദ്ധതി അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ടിക്കറ്റ് വാങ്ങുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമപരമായ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്തിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിയമവിരുദ്ധമായ നേട്ടത്തിന് വേണ്ടി ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനായി ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റിന് ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാരന്റെ അഭിഭാഷകൻ ഉദ്ധരിച്ച വിധി ഈ കേസിന് ബാധകമല്ല. അതെന്ത് തന്നെയായാലും, കുറ്റകൃത്യം അന്വേഷണഘട്ടത്തിലാണ്, അന്വേഷണ കഴിഞ്ഞ ശേഷം മാത്രമേ എതിർകക്ഷിക്ക് സത്യം അനാവരണം ചെയ്യാൻ കഴിയൂ."

13. 143-ാം വകുപ്പ് കീഴിലുള്ള ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റാണ് രമേഷ് എന്ന് മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി അംഗീകരിച്ചു; എന്നിരുന്നാലും, നിയമവിരുദ്ധമായ നേട്ടത്തിനായി ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനായി ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ

അത്തരം അംഗീകാരം അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരം നൽകുന്നില്ല എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ കോടതി വിസമ്മതിച്ചു. സ്വന്തം അക്കൌണ്ട് വഴി മാത്രമേ ടിക്കറ്റുകൾ വിൽക്കാൻ രമേഷിന് അധികാരമുള്ളൂവെന്നും ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ പ്രത്യേകമായി അനുവാദമില്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഇതനുസരിച്ച്, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് രമേശ് നൽകിയ ഹർജി മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി തള്ളി.

വിശകലനം

14. ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പിലുള്ള അപ്പീലുകൾ വ്യത്യസ്ത വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും, അവയിൽ നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പൊതു ചോദ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഗൗരവമായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണെന്ന് തോന്നുന്ന ഒരു അവസ്ഥയുണ്ട്.

15. നിലവിലെ വിഷയത്തിലെ തർക്കം പരിഹരിക്കുന്നതിന്, നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പിന്റെ വ്യാപ്തി പരിശോധിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഐ.ആർ.സി.ടി.സി പോർട്ടൽ വഴി ഓൺലൈൻ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമായി ഒരു അംഗീകൃത റെയിൽവേ ഏജന്റോ അല്ലാത്തതോ ആയ ഒരു വ്യക്തി വ്യാജമോ ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റകരമാണോ എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ മുന്നിലുള്ള പ്രാഥമിക ചോദ്യം. 143-ാം വകുപ്പിൻ്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയെ കൂടാതെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട രണ്ട് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കിയ യഥാക്രമമുള്ള ഹൈക്കോടതി നടപടി ന്യായമാണോ എന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടി വരും.

16. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പരിശോധിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും:

> 143. ഇനിപ്പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള അനധികൃത ബിസിനസ്സിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ പിഴ ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.
>
> (1) റെയിൽവേ ജീവനക്കാരനോ ഇതിനായി അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഏജന്റോ അല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി-
>
> (എ) ഒരു റെയിൽവേയിൽ അല്ലെങ്കിൽ റിസർവ്ഡ് താമസസ്ഥലത്ത് നിന്ന് ഒരു ടെയിനിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ബിസിനസ്സ് നടത്തിയാൽ; അല്ലെങ്കിൽ
>
> (ബി) സ്വന്തമായോ മറ്റൊരു വ്യക്തിയിലൂടെയോ അത്തരം ഏതെങ്കിലും ബിസിനസ്സ് നടത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയോ വിൽക്കുകയോ വിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ,
>
> മൂന്ന് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന തടവോ 10,000 രൂപ വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന പിഴയോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും കൂടിയോ ചേർന്ന ശിക്ഷയോ ആ വ്യക്തിക്ക് നൽകാവുന്നതാണ്, കൂടാതെ അങ്ങനെ ശേഖരിച്ചതോ വിതരണം ചെയ്തതോ വാങ്ങിയതോ വിറ്റതോ വാങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചതോ ആയ ടിക്കറ്റുകൾ അയാളിൽ നിന്ന് കണ്ടുകെട്ടുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ, കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ പ്രത്യേകവും പര്യാപ്തവുമായ കാരണങ്ങളാൽ മറിച്ച് വിധിക്കാത്ത പക്ഷം അത്തരം ശിക്ഷ ഒരു മാസത്തെ തടവിലോ അയ്യായിരം രൂപ പിഴയിലോ കുറഞ്ഞത് ആയിരിക്കില്ല.

(2) ഈ വകുപ്പിന് കീഴിൽ ശിക്ഷാർഹമായ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നവർക്ക്, അത്തരം കുറ്റകൃത്യം നടന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും, കുറ്റത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ള അതേ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടും.

(ഊന്നൽ നൽകി)

നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം

17. റെയിൽവേയുടെ അച്ചടക്ക നിയന്ത്രണത്തിലല്ലാത്തതോ അവർ അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തതോ ആയ സ്ഥാപനങ്ങൾ റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നത് നിയന്ത്രിക്കുക എന്നതാണ് നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. 143-ാം വകുപ്പ് ബാധകമല്ലാത്തതിനാൽ റെയിൽവേ ജീവനക്കാരും അംഗീകൃത ഏജന്റുമാരും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു.

18. യാത്രക്കാരുടെ അനുഭവം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനായാണ് ഇ-ടിക്കറ്റിംഗ് എന്ന സംവിധാനം തന്നെ ആരംഭിച്ചത്. തൽഫലമായി, ഈ ഇ-ടിക്കറ്റുകളുടെ സംഭരണവും വിതരണവും ഉചിതമായ രീതിയിൽ തന്നെ വളരെയധികം നിയന്ത്രിതമാണ്. പ്രധാന അപ്പീലിൽ അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച അധിക സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ, റിസർവ്ഡ് റെയിൽ ഇ-ടിക്കറ്റിംഗ് സേവന ദാതാക്കൾക്കുള്ള (പി.എസ്.പി/ആർ.എസ്.പി) നിയമങ്ങളും നിയന്ത്രണങ്ങളും അനുബന്ധമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്, ഈ നിയമങ്ങൾ ഉപഭോക്താക്കളെ സംരക്ഷിക്കാനും വാണിജ്യ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ടിക്കറ്റ് ബുക്ക് ചെയ്യുന്നതിന്

വ്യക്തിഗതമോ വഞ്ചനാപരമോ ആയ ഐ.ഡികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കർശനമായി നിരോധിക്കാനും ലക്ഷ്യമിടുന്നു. യോഗ്യതാപത്രങ്ങൾ പങ്കിടുന്നതിൽ നിന്ന് അംഗീകൃത ഏജന്റുമാരെ അവർ വിലക്കുന്നു. കൂടാതെ, തിരഞ്ഞെടുത്ത കുറച്ചുപേർ വിഭവങ്ങൾ പൂഴ്ത്തിവെയ്ക്കുന്നതിന്റെ അപകടങ്ങൾ വ്യാപകമായി അറിവുള്ളതാണ്, ഈ കേസിൽ വിധി പറയുമ്പോൾ അത് പരിഗണിക്കുകയും വേണം.

19. ഐ.ആർ.സി.ടി.സി വ്യക്തിഗത ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡി വഴി റിസർവ്വ് ചെയ്യാവുന്ന ടിക്കറ്റുകളുടെ എണ്ണത്തിന്, പ്രതിമാസം 12 ടിക്കറ്റുകൾ (ആധാർ മുഖേന സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ഐ.ഡികൾക്ക് പ്രതിമാസം 24) എന്ന പരിധി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. റെയിൽവേയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ ടിക്കറ്റുകൾ വിൽക്കാൻ നൂറുകണക്കിന് വ്യാജ ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ മാത്യു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നാണ് ആരോപണം. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ ഇന്റർനെറ്റും ഇ-ടിക്കറ്റുകളും അജ്ഞാതമായിരുന്നുവെങ്കിലും മാത്യുവിന്റെ പെരുമാറ്റം (അദ്ദേഹം ഒരു റെയിൽവേ ജീവനക്കാരനോ അംഗീകൃത ഏജന്റോ അല്ലാത്തതിനാൽ) ഇപ്പോഴും നിയമത്തിലെ 143(1)(എ) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നു.

20. ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും ഇ-ടിക്കറ്റിന്റെയും വരവിനു മുമ്പാണ് നിയമം നടപ്പാക്കിയതെന്നും നിയമനിർമ്മാതാക്കൾക്ക് ഓൺലൈൻ ടിക്കറ്റ് വിൽപ്പന വിഭാവനം ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കേരള ഹൈക്കോടതി മാത്യുവിന്റെ റദ്ധാക്കൽ ഹർജി അനുവദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ന്യായവാദം തികച്ചും തെറ്റാണെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു.

21. നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനം, നിയമത്തിന്റെ കീഴ്വഴക്കങ്ങളിലൂടെ സ്ഥാപിതമായ നിയമ തത്വങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു വ്യവസ്ഥ ടിക്കറ്റിംഗ് പ്രക്രിയകളിലെ

തുടർന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളതായിരുന്നു എന്ന ഒരേ ഒരു കാരണം കൊണ്ട് അത് നടപ്പാക്കാൻ ഒരു കോടതിക്കും വിസമ്മതിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിയമനിർമ്മാണസഭ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽപ്പോലും, പിൽക്കാല സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നത്ര വിശാലമാണ് നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ എന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അത് പ്രയോഗത്തിൽ തന്നെ തുടരും.സീനിയർ ഇലക്ട്രിക് ഇൻസ്പെക്ടർ v. ലക്ഷ്മിനാരായണൻ ചോപ്ര[12] കേസിൽ ഈ കോടതി ഈ തത്വം ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

> "... ഈ കോടതി, 1935-ലെ ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് നിയമത്തിന്റെ ഏഴാം പട്ടികയിലെ 48-ാം എൻട്രിയുടെ, 2-ാം ലിസ്റ്റിലെ 'ചരക്കുകളുടെ വിൽപ്പന' എന്ന വാക്കുകൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട്, സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മദ്രാസ് *v.* ഗാനോൻ ഡൻകർലി & കോ., (മദ്രാസ്) ലിമിറ്റഡ്. [(1959) എസ്.സി.ആർ 379] എന്ന കേസിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വം അംഗീകരിക്കുകയും 416-ാം പേജിൽ ഇത് ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു:
>
> > " ഒരു നിയമനിർമ്മാണം നടപ്പാക്കിയതിനുശേഷം, പരിഗണിക്കാൻ കഴിയാത്ത പുതിയ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അവ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നത്ര വിശാലമാണ് നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ എങ്കിൽ അപ്പോഴും അത് പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയും എന്നതാണ് ഈ തീരുമാനങ്ങളുടെ തത്വം".

നിയമപരമായ നിലപാട് ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം: കോക്ക് നിർദ്ദേശിച്ച *contemporanea expositio* എന്ന ആപ്തവാക്യം പുരാതന ചട്ടങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനാണ് പ്രയോഗിച്ചിരുന്നത്, താരതമ്യേന ആധുനികമായ ചട്ടങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനല്ല. വ്യാഖ്യാനരീതിയുടെ ഈ മാറ്റത്തിന് ന്യായമായ കാരണങ്ങൾ

12 [1962] 3 എസ്.സി.ആർ 146 : AIR 1962 എസ്.സി 159

ഉണ്ട്. നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ പ്രകടിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശ്യം നിർണ്ണയിക്കാൻ നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനം എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രമിക്കണം എന്നതാണ് ഈ വ്യത്യാസത്തിന് കാരണം. കോടതിയോട് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ഒരു പുരാതന നിയമോ അതോ ആധുനിക നിയമമോ ആയാലും, നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണ് എന്ന് മനസിലാക്കുക എന്നതാണ് വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന നിയമം. ഒരു നിശ്ചല സമൂഹത്തിലെ ഒരു നിയമനിർമ്മാണ സഭ അതിന്റെ വാക്കുകൾ ഭാവിയിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പര്യാപ്തമായ രീതിയിൽ വിശാലമാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്ന അനുമാനത്തിലെത്താൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. നിയമം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട സമയത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിലേക്ക് മാത്രമായി അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ന്യായയുക്തം. എന്നാൽ, ഒരു ആധുനിക, പുരോഗമന സമൂഹത്തിൽ, ഒരു നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം നിയമം രൂപീകരിച്ച സമയയത്തുള്ള അതിന്റെ വാക്കുകളുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിലേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നത് യുക്തിരഹിതമായിരിക്കും, എന്തെന്നാൽ, അതിവേഗം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു ആധുനിക നിയമനിർമ്മാണസഭ, സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും ശാസ്ത്രീയവുമായ മുന്നേറ്റങ്ങൾ കാരണം കാലക്രമേണ അതിന്റെ ആശയങ്ങൾ നേടിയേക്കാവുന്ന വിശാലമായ അർത്ഥങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി കാണുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഒരു വിപരീത ഉദ്ദേശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്ത പക്ഷം, വാക്കുകൾക്ക് അപ്രകാരം അവയെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾക്ക് പുതിയ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന രീതിയിൽ ഒരു വ്യാഖ്യാനം നൽകണം. അതിനാൽ, നിയമത്തിലെ 'ടെലിഗ്രാഫ് ലൈൻ' എന്ന വാക്ക് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ contemporanea expositio എന്ന ആപ്തവാക്യം പ്രയോഗിക്കാമെന്ന

ഹൈക്കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായവുമായി ഈ കോടതിക്ക് യോജിക്കാൻ കഴിയില്ല.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

22. ധരണി ഷുഗർസ് ആൻഡ് കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ[13] കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ താരതമ്യേന സമീപകാലത്തായ വിധിയിൽമേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനം പിന്തുടർന്നിരുന്നു. കോംഡെൽ കമ്മോഡിറ്റീസ് ലിമിറ്റഡ് *v.* സിപോറെക്സ് ട്രേഡ് എസ്.എ *(നം. 2)*[14] എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കേസ് കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുകയും താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ അതിലെ നിയമതത്വം സംഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു:

> '... ഒരു ചട്ടം ആദ്യമായി നടപ്പിലാക്കിയ സമയത്ത് വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്ന സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളിലെ മാറ്റം ഒരു നവീനമായ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ, പുതിയ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് നിയമം ബാധകമല്ലെന്ന് മുൻകൂട്ടി അനുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭാഷ ആ സാഹചര്യങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ, അത് ബാധകമാകാതിരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല'

23. മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ കോടതിയുടെ രണ്ട് തീരുമാനങ്ങൾ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ പരിശോധിക്കാം.

ജുഗൽകിഷോർ സറഫ് *v.* റോ കോട്ടൺ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്[15] കേസിൽ ബഹുമാന്യനായ ജസ്റ്റിസ് എസ്.ആർ.ദാസ് (അന്നത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദവി) കോടതിക്ക് വേണ്ടി സംസാരിച്ചത് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

---

13 [2019] 6 എസ്.സി.ആർ 307 : (2019) 5 എസ്.സി.സി 480

14 (1990) 2 ഓൾ ഇ.ആർ 552 (എച്ച്.എൽ)

15 [1955] 1 എസ്.സി.ആർ 1369 : AIR 1955 എസ്.സി 376

"6... നിയമങ്ങൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വായിക്കുക, അതായത് വാക്കുകൾക്ക് അവയുടെ സാധാരണവും സ്വാഭാവികവും വ്യാകരണപരവുമായ അർത്ഥം നൽകുക എന്നതാണ് നിയമവ്യാഖ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രധാന നിയമം. എന്നിരുന്നാലും, അത്തരമൊരു വ്യഖ്യാനം അസംബന്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വാക്കുകൾക്ക് മറ്റൊരു അർത്ഥം നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ കോടതിക്ക് ബദൽ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കാം. എന്നാൽ അത്തരമൊരു ബദൽ വ്യാഖ്യാനം സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനം എന്ന സാധാരണ നിയമം കോടതി സ്വീകരിക്കണം. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനം പ്രത്യക്ഷമായ അസംബന്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല, അതിനാൽ, വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഈ സുവർണ്ണ നിയമത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറാൻ നിർബന്ധിതമാക്കുന്ന യാതൊരു കാരണവുമില്ല."

25. അധികം പഴക്കമില്ലാത്ത ഒരു കോടതിവിധിയെ കുറിച്ചും ഇപ്പോൾ പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്. അൻസൽ പ്രോപ്പർട്ടീസ് ആൻഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന[16] കേസിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനം നിയമം ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:

"39. ലൈസൻസുള്ളയാൾ ഭൂമി കൈമാറണമെന്നും അതിൽ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം നിർമ്മാണത്തിന് പണം നൽകണമെന്നും നിയമനിർമ്മാണസഭ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിയമനിർമ്മാണസഭ അത്തരം നിബന്ധനകൾ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു, അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ വ്യവസ്ഥകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ വാക്കുകളിൽ ആകുമായിരുന്നു. വ്യക്തവും

16 [2009] 1 എസ്.സി.ആർ 553 : (2009) 3 എസ്.സി.സി 553

ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളില്ലാത്തതുമായ ഒരു നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയിലേക്ക് കോടതിക്ക് ഒന്നും വ്യാഖ്യാനിച്ച് ചേർക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നത് നിയമത്തിൽ സുസ്ഥാപിതമായ ഒരു തത്വമാണ്. ഒരു നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യത്തെ പ്രധാനമായി നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു ഘടകമാണ്. നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭാഷ വ്യക്തവും ആശയക്കുഴപ്പമില്ലാത്തതും ആണെങ്കിൽ, കോടതികൾ അതിൽ ഏതെങ്കിലും വാക്കുകൾ ചേർക്കുന്നതും നിയമത്തിൽ കണ്ടെത്താനാകാത്ത ചില നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതും ഉചിതമല്ല.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

26. മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന്, പരിഗണനയിലുള്ള പ്രത്യേക നിയമത്തിന്റെ ഭാഷ വ്യക്തവും അസന്ദിഗ്ധവുമാണെങ്കിൽ, നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരിക്കാമെന്ന് കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ മറവിൽ നിയമത്തിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും വാക്കുകൾ ചേർക്കുകയോ ഇല്ലാതാക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ കോടതികൾക്ക് കഴിയില്ല എന്നത് വ്യക്തമാണ്.

27. 143-ാം വകുപ്പ്, അതിന്റെ ലളിതമായ ഭാഷയനുസരിച്ച്, ഒരു റെയിൽവേ ജീവനക്കാരനോ അംഗീകൃത ഏജന്റോ അല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകളുടെ സംഭരണവും വിതരണവും നടത്തുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ സംഭരണത്തിനും വിതരണത്തിനും നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക നടപടിക്രമങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. സംഭരണം അതിനാൽ, നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട്, ഈ വകുപ്പിന് സാധാരണമായ അർത്ഥം നൽകുമ്പോൾ

സംഭരണത്തിന്റെയും വിതരണത്തിന്റെയും രീതി എന്ത് തന്നെയായാലും, ഈ വ്യവസ്ഥ അനധികൃത സംഭരണത്തെയും വിതരണത്തെയും കുറ്റകരമാക്കുന്നുവെന്ന് സംശയമില്ല.

28. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷമാണ് ഇ-റിസർവേഷൻ, ഇ-ടിക്കറ്റുകൾ എന്നിവ അവതരിപ്പിച്ചത് എന്ന കേവലമായ വസ്തുത, ഇ-ടിക്കറ്റുകളുടെ അനധികൃത വിൽപ്പനയെ ചെറുക്കുന്നതിനുള്ള 143-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥയെ ദുർബലമാക്കുന്നില്ലന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ പക്ഷം. 143-ാം വകുപ്പ് പ്രധാനമായും, ടിക്കറ്റുകളുടെ ഭൗതികവും ഓൺലൈൻ വിൽപ്പനയും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നില്ല. നിയമവിരുദ്ധവും അനധികൃതവുമായ സംഭരണവും ടിക്കറ്റുകളുടെ വിൽപ്പനയും ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന കുറ്റമാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, അത് ഭൗതികമോ ഓൺലൈനിലോ ആകട്ടെ. കേരള ഹൈക്കോടതി ഈ വശം അവഗണിച്ചതായി തോന്നുന്നു.

29. കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് പതിറ്റാണ്ടുകളായി സാങ്കേതികവിദ്യയിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായതിനാൽ, ഗവൺമെന്റുകൾ നൽകുന്ന വിവിധങ്ങളായ സേവനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഓൺലൈനിൽ ലഭ്യമാണ്. ഇലക്ട്രോണിക്, ഇന്റർനെറ്റ് സേവനങ്ങൾ അനിവാര്യമായിത്തീർന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഗണ്യമായ നേട്ടങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. 143-ാം വകുപ്പിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന സമഗ്രമായ വാചകങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ടിക്കറ്റിംഗ് ഏജന്റുമാരുടെ പെരുമാറ്റനിയന്ത്രണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും മൂല്യമില്ലാത്ത ടിക്കറ്റുകൾ വിൽക്കുക വഴി പൊതുജനത്തെ വഞ്ചിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കപടവ്യക്തികളിൽ നിന്ന് പൊതുജനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉതകുന്ന രീതിയിലാണ് അതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി.

30. കേരള ഹൈക്കോടതി 'സംഭരണം', 'വാങ്ങൽ' എന്നിവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം രേഖപ്പെടുത്തി. ടിക്കറ്റുകൾ യഥാർത്ഥ യാത്രക്കാർ "വാങ്ങിയതാണ്" എന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ടിക്കറ്റുകൾ വിറ്റത് മാത്യുവല്ല, മറിച്ച് യാത്രക്കാരുടെ പേരിൽ ഐ.ആർ.സി.ടി.സിയാണ് ടിക്കറ്റുകൾ വിറ്റത്. അതിനാൽ, മാത്യു ടിക്കറ്റുകൾ സംഭരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല. ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഈ ന്യായവാദം തെറ്റായതും സുസ്ഥിരമല്ലാത്തതുമാണ്. ട്രാവൽ ഏജന്റുമാർ സാധാരണഗതിയിൽ, അവരുടെ പേരിൽ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയും പിന്നീട് അത് യാത്രക്കാർക്ക് വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. ടിക്കറ്റിന്റെ വില അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു കമ്മീഷനു പകരമായി യാത്രക്കാരുടെ പേരിൽ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയാണ് ഈ ഏജന്റുമാർ ചെയ്യുന്നത്. റെയിൽവേ ജീവനക്കാരനോ അംഗീകൃത ഏജന്റോ ആകാതെ, മൂന്നാം കക്ഷികൾക്ക് ടിക്കറ്റുകൾ നേടുന്നതിനും നൽകുന്നതിനും എത്ര സുമനസ്സോടെയായാലും സജീവമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നത് 143-ാം വകുപ്പിലെ 'സംഭരിക്കുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക' എന്ന പ്രയോഗത്തെ ആകർഷിക്കും.

31. ഒരു സാമൂഹിക കുറ്റകൃത്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായാണ് ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥയായ 143-ാം വകുപ്പ് നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷനുമായി ഈ കോടതി യോജിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സൌകര്യങ്ങളുടെ ഒരു പ്രധാന പ്രതീകമാണ് ഇന്ത്യൻ റെയിൽവേ. പ്രതിവർഷം 673 കോടി യാത്രക്കാരെ വഹിക്കുന്ന ഇത് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. ടിക്കറ്റ് സംവിധാനത്തിന്റെ സമഗ്രതയെയും സ്ഥിരതയെയും തടസ്സപ്പെടുത്താനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമത്തിനും തുടക്കത്തിലേ തടയിടേണ്ടതാണ്.

32. രണ്ട് അപ്പീലുകളിലെയും ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ മുന്നിലുള്ള രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം. റദ്ദാക്കുന്ന വിഷയം ഈ കോടതി നിരവധി

തവണ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആർ.പി.കപൂർ *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്,[17] സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഡബ്ല്യു.ബി *v.* സ്വപൻ കുമാർ ഗുഹ,[18] സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹര്യാന *v.* ഭജൻ ലാൽ[19], പെപ്സി ഫുഡ്സ് ലിമിറ്റഡ് *v.* സ്പെഷ്യൽ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ,[20] അമിത് കപൂർ *v.* രമേഷ് ചന്ദർ[21] എന്നീ കേസുകളെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

33. പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ തുടരുന്നത് നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗത്തിന് കാരണമാവുകയും പ്രതികളോടുള്ള അനീതി ആവുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം ആണെങ്കിൽ, ഒരു ക്രിമിനൽ നടപടി റദ്ദാക്കാൻ കഴിയും എന്നതാണ് ഈ കോടതി വിധികളിൽ നിന്ന് മനസിലാക്കാവുന്ന തത്വങ്ങൾ. എന്നിരുന്നാലും, റദ്ദാക്കാനുള്ള ഈ അധികാരം അനിയന്ത്രിതമോ പരിധിയില്ലാത്തതോ അല്ല, പഴയ ഒരു ആപ്തവാക്യം പറയുന്നതുപോലെ- "ജൂഡീഷ്യൽ വിവേചനാധികാരം വിവേകപൂർവ്വം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു".

34. പ്രധാന അപ്പീലിൽ, കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. റെയിൽവേയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ റെയിൽവേ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ബിസിനസാണ് മാത്യു നടത്തിയിരുന്നത്. മാത്യുവിനെതിരായ ആരോപണങ്ങൾ നിയമത്തിലെ 143(1)(എ) വകുപ്പ് പ്രകാരം ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നു; അതിനാൽ, ഈ കേസിൽ റദ്ദാക്കൽ നേരിടാനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ചിട്ടില്ല.

---

17 [1960] 3 എസ്.സി.ആർ 311 : 1960 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി 21

18 [1982] 3 എസ്.സി.ആർ 121 : (1982) 1 എസ്.സി.സി 561

19 [1992] സപ്ലി. 3 എസ്.സി.ആർ 735 : (1992) സപ്ലി. 1 എസ്.സി.സി 335

20 [1997] സപ്ലി. 5 എസ്.സി.ആർ 12 : (1998) 5 എസ്.സി.സി 749

21 [2012] 7 എസ്.സി.ആർ 988 : (2012) 9 എസ്.സി.സി 460

35. ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകളിൽ, റെയിൽവേ ടിക്കറ്റ് വാങ്ങുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്ന റെയിൽവേയുടെ അംഗീകൃത ഏജന്റായിരുന്ന രമേഷ്. 143-ാം വകുപ്പ് അനധികൃത വ്യക്തികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്, മാത്രമല്ല ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ടിക്കറ്റ് വാങ്ങുന്നതിനോ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനോ അംഗീകൃത ഏജന്റുമാർ പിന്തുടരേണ്ട ഒരു നടപടിക്രമം നിഷ്കർഷിക്കുന്നുമില്ല. ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലിൽ രമേഷിനെതിരായ ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം ഗൗരവമുള്ളതാണെങ്കിലും, 143-ാം വകുപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആകർഷിക്കപ്പെടില്ല.

36. അതെന്തുതന്നെയായാലും, 143-ാം വകുപ്പ് ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് കുറ്റകരമാക്കുന്നില്ല. ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥകൾ കർശനമായും ചുരുക്കമായും വായിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നതാണ് പൊതുവായ നിയമം. 143-ാം വകുപ്പ്, ഒന്നിലധികം ഉപയോക്തൃ ഐ.ഡികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായും നിശബ്ദത പാലിക്കുന്നതിലൂടെ, അംഗീകൃത ഏജന്റുമാരുടെ അനധികൃത പ്രവർത്തനങ്ങൾ കുറ്റകരമാക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് അനധികൃത ഏജന്റുമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മാത്രം ശിക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ടിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതകൾ മുഖവിലയ്ക്ക് എടുത്താലും, രമേഷ് ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തു എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ഏതൊരു ലംഘനവും ക്രിമിനൽ നടപടിയിലൂടെയല്ല, സിവിൽ നടപടിയിലൂടെയാണ് പരിഹരിക്കേണ്ടത്.

37. ചുരുക്കത്തിൽ, മാത്യു ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റ് അല്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് നടപടികൾ നേരിടേണ്ടിവരും, അതേസമയം രമേഷ് ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റ് ആയതിനാൽ കരാറിന്റെ ഏതെങ്കിലും നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ലംഘിച്ചുവെന്ന് ആരോപിച്ച് നിയമത്തിലെ 143-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ നടപടിയെടുക്കാൻ

കഴിയില്ല. അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, സിവിൽ നടപടി നേരിടാനാണ് അദ്ദേഹം ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നത്.

38. ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, പ്രധാന അപ്പീൽ അനുവദിക്കേണ്ടതുണ്ട്, തൽഫലമായി, മാത്യുവിനെതിരായ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ഉത്തരവിടുന്നു.

39. മാത്യുവിനെതിരായ നടപടികൾ നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി പൂർത്തിയാക്കപ്പെടും. മുകളിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രധാന അപ്പീലിനെക്കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായുള്ളതാണ്, അത് കൊണ്ട്, അത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിന്റെ യോഗ്യതകളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായപ്രകടനമായി കണക്കാക്കരുത്.

40. ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകളും അനുവദിക്കുന്നു, എന്നാൽ രമേഷിനെതിരായ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കപ്പെടുന്നു.

കേസിന്റെ ഫലം: അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു

ശീർഷകക്കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കിയത്: അങ്കിത് ഗ്യാൻ.